

Regionaal Plan Onderwijsvoorzieningen Voortgezet Onderwijs (RPO)

1. Inleiding.

Op 24 juli 2008 is de wet van 11 juli 2008 tot wijziging van onder meer de Wet op het Voortgezet Onderwijs ter modernisering, vereenvoudiging en beperking van wettelijke regels over de voorzieningenplanning bij scholen in het Staatsblad geplaatst (nr 296). Per 1 augustus 2008 (nr. 297) is de wet in werking getreden, evenals de bijbehorende AMVB's (nr. 299).

Voor gemeenten is er per 1 augustus 2008 een aantal belangrijke dingen veranderd:

- in de wet op het Voortgezet Onderwijs veranderen de definities van nevenvestiging met spreidingsnoodzaak en nevenvestiging zonder spreidingsnoodzaak in één definitie, t.w. nevenvestiging. Op grond van het overgangsrecht (artikel III, lid 8 van de Wet van 11 juli 2008 tot wijziging van onder meer de Wet op het voortgezet onderwijs ter modernisering, vereenvoudiging en beperking van de wettelijke regels over de voorzieningenplanning bij scholen) blijven bestaande nevenvestigingen met spreidingsnoodzaak bestaan totdat ze niet meer aan de voorwaarden voldoen.
- het begrip 'dislocatie' wordt in de WVO gedefinieerd (het had daarvoor nog geen juridische definitie in de WVO) en vervangen door het begrip "tijdelijke nevenvestiging".
- bestaande dislocaties moeten o.g.v. het overgangsrecht voor 1 augustus 2013 worden omgezet in tijdelijke nevenvestigingen, anders vervalt de bekostiging.
- schoolbesturen in het VO kunnen voortaan op basis van een Regionaal Plan Onderwijsvoorzieningen (RPO) nieuwe nevenvestigingen openen.
- RPO's moeten, voordat ze aan de minister ter goedkeuring worden aangeboden, worden geagendeerd in het Op overeenstemming Gericht Overleg (OOGO).
- gemeente en schoolbesturen moeten gezamenlijk afspraken maken over de manier waarop een RPO in het OOGO wordt geagendeerd, m.n. over hoe eventuele geschillen worden beslecht.

[Staatsblad nr. 296](#) (11 juli 2008)

[Staatsblad nr. 297](#) (11 juli 2008)

[Staatsblad nr. 299](#) (11 juli 2008)

Centraal uitgangspunt van de wetwijziging is het streven om te komen tot een vereenvoudiging en modernisering van de planningsregels en het vergroten van de beleidsruimte van schoolbesturen om binnen een door de schoolbesturen vastgestelde regio zelf beslissingen over de planning van onderwijsvoorzieningen in het voortgezet onderwijs te nemen.

In de nieuwe wettelijke regeling is opgenomen dat de minister een besluit neemt over schaalvergroting in het kader van de fusie tussen scholen van voortgezet onderwijs¹. Daarnaast heeft de minister in november 2008 aangekondigd een nieuwe wettelijke regeling te maken, waarbij iedere scholen- en bestuurlijke fusie wordt onderworpen aan een fusietoets.² Daarin zullen nieuwe toetsingscriteria worden geïntroduceerd als de keuzevrijheid voor ouders en differentiatie met betrekking tot richting en onderwijskundige en pedagogische opties (wetsvoorstel fusietoets). Dit wetsvoorstel is in juni 2011 door de eerste Kamer aangenomen en zal binnenkort in werking treden.

Hieronder wordt het nieuwe wettelijke planningsregime op hoofdlijnen beschreven en wordt aandacht besteed aan de rol van de gemeenten op het terrein van de onderwijshuisvesting. De volgende vier onderwerpen komen aan de orde:

- De vrijheid van het schoolbestuur om zelfstandig een besluit te nemen;
- Het stichten van nieuwe scholen;
- Het realiseren van onderwijsvoorzieningen via het Regionaal plan; onderwijsvoorzieningen (RPO);
- De regeling van de onderwijshuisvesting.

2. Schoolbestuurlijke vrijheid

¹ De wet geeft op het terrein van de planning in het voortgezet onderwijs uiteenlopende bevoegdheden aan de minister van OCW. Bij de vorming van een nieuw kabinet kan afgesproken worden dat het voortgezet onderwijs tot het werkteerterrein van een staatssecretaris gaat behoren. In een dergelijke situatie neemt de desbetreffende staatssecretaris de besluiten. In de tekst van dit artikel wordt steeds de term minister gebruikt.

² Zie wetsvoorstel fusietoets in het onderwijs – nr. 32.040, dat eind augustus 2009 bij de Tweede Kamer is ingediend.

De nieuwe wettelijke regeling heeft als doel het vergroten van de beleidsvrijheid van de schoolbesturen om zelfstandig beslissingen op het terrein van de planning van het onderwijsaanbod, zowel wat betreft spreiding van de voorzieningen als het inhoudelijke aanbod, te nemen. De wettelijke regeling betekent dat een schoolbestuur zelfstandig kan beslissen over de volgende onderwerpen:

- Het bestuur kan een vestiging van een school (een hoofd- of (tijdelijke) nevenvestiging) over een afstand van minder dan 3 km (hemelsbreed gemeten) verplaatsen zonder toestemming van de minister of andere schoolbesturen.
- Eenzelfde vrijheid geldt met betrekking tot de omzetting van een bijzondere school in een openbare school of de wijziging van richting binnen het bijzonder onderwijs. In dat verband kan men bijvoorbeeld denken aan het besluit om een rooms katholieke school om te zetten in een algemeen bijzondere school (kleurverschieten). Is er echter sprake van een omzetting van een bestaande openbare school in een bijzondere school dan is echter wel de instemming van de minister vereist (artikel 70, 1^e lid WVO). Die interventie van de minister is gerechtvaardigd op grond van het feit dat de minister moet kunnen toetsen of nog wordt voldaan aan de grondwettelijke eis te voorzien in voldoende openbaar onderwijs.
- Een school, die over de licentie voor vwo beschikt, kan zelfstandig bepalen of het binnen die vwo-school atheneum en/of gymnasium aanbiedt (artikel 7, 1^e lid WVO).
- Het bestuur kan – mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan – zelfstandig beslissen om op een school voor vbo intra- en/of intersectorale programma's aan te bieden (artikel 10b, 8e lid, WVO).
- Een indirecte vorm van beleidsvrijheid is geïntroduceerd via het RPO. In het kader van dat RPO kan een schoolbestuur voor bepaalde onderwijsvoorzieningen kiezen. Voor de realisering daarvan is het echter afhankelijk van de instemming van de overige partners in het RPO en de uiteindelijke toestemming van de minister die de afspraken in het RPO marginaal toetst (zie verder paragraaf 4).

3. Het stichten van nieuwe scholen

3.1 Voldoen aan stichtingsnorm en beschikbaarheid huisvesting

In veel opzichten is het stichten van een nieuwe school – voor wat betreft de criteria - ongewijzigd gebleven. De nieuwe school moet voldoen aan een stichtingsnorm en er moet huisvesting beschikbaar zijn. Het halen van de stichtingsnorm moet aangetoond worden door middel van een zogenoemde planprognose. Die planprognose is gebaseerd op de indirecte methode. Dat houdt in dat de belangstelling voor een bepaalde richting (openbaar, rk, pc etc.) wordt afgeleid van de belangstelling voor die richting in het primair onderwijs in de desbetreffende gemeente.

3.2 Vervallen planprocedure

Met de nieuwe wettelijke regeling is het 'Plan van scholen voortgezet onderwijs' vervallen. De nieuwe procedure geeft de minister de bevoegdheid direct op een aanvraag van een bevoegd gezag te beslissen. Die aanvraag moet door een bestuur worden ingediend vóór 1 november van enig jaar (artikel 66 WVO). Vervolgens beslist de minister vóór 1 mei van het daarop volgend kalenderjaar. De bekostiging gaat dan ten slotte in op 1 augustus. Dat is dan 1 augustus van het jaar, waarop huisvesting voor de nieuwe school beschikbaar is.

3.3 Voldoende openbaar onderwijs

Een te stichten school moet aan de wettelijke stichtingsnorm voldoen. Voor het openbaar onderwijs kan de minister van deze stichtingsnorm afwijken, als er in een bepaalde stad of regio sprake zou zijn van een witte vlek voor het openbaar onderwijs. Gedeputeerde Staten en de minister hebben bovendien de opdracht gemeenten te dwingen een openbare school te stichten, als het duidelijk is dat een substantieel aantal ouders een dergelijke stichting wenst en de gemeente die wens negeert (artikel 67 WVO).

3.4 Splitsing school (celdeling)

Het stichten van een nieuwe school is ook mogelijk door een bestaande en groot geworden school te splitsen (celdeling). Voorwaarde voor deze splitsing is dat de bestaande school een aantal leerlingen heeft dat ten minste aan tweemaal de stichtingsnorm voldoet. Bovendien moeten de na splitsing ontstane twee scholen ieder voor zich op middenlange en lange termijn aan de stichtingsnorm voldoen. Met scholen van dezelfde richting moeten vervolgens afspraken worden gemaakt over het werven van leerlingen.

4. Het RPO

4.1 Vorming RPO

Het RPO wordt gevormd door schoolbesturen in een bepaalde regio. De keuze van de te vormen regio is vrij, met dien verstande dat het wel moet gaan om een gebied van een of meer gemeenten die aan elkaar grenzen. Een schoolbestuur is niet verplicht deel te nemen in een RPO. Het minimum aantal deelnemers bedraagt twee schoolbesturen. Van de *schoolbesturen* die op het grondgebied van het RPO een onderwijsvoorziening hebben moet 65 % in het RPO participeren. Tegelijkertijd moeten op de scholen of scholengemeenschappen voor voortgezet onderwijs, die deelnemen in het RPO, minstens **60% van alle leerlingen** die in de gemeente waar de school/scholen is/zijn gehuisvest voortgezet onderwijs volgen, staan ingeschreven. De wet stelt geen verdere eisen aan de bestuurlijk-juridische vorm van een RPO en de interne besluitvorming. Men kan kiezen voor een samenwerkingsovereenkomst of eventueel voor het oprichten van een rechtspersoon. Ook de spelregels om binnen het RPO tot een besluit te komen, kunnen de deelnemers zelf bepalen.

4.1 Inhoud RPO

De wet heeft de mogelijkheid geschapen om een zestal onderwijsvoorzieningen te realiseren via het RPO. Het gaat om een limitatieve lijst en betreft de onderstaande zes voorzieningen:

1. het verplaatsen van een hoofd- of nevenvestiging over een afstand van 3 of meer km hemelsbreed gemeten;
2. het stichten van een nieuwe nevenvestiging;
3. het afsplitsen van een of meer scholen uit een scholengemeenschap (bijvoorbeeld: uit een scholengemeenschap voor praktijkonderwijs, vbo, mavo en havo wordt de praktijkschool afgesplitst om als zelfstandige school voor praktijkonderwijs verder te gaan);
4. het aanbieden van onderwijs in de bovenbouw op een nevenvestiging (dubbelaanbod);
5. het aanbieden van de gemengde leerweg op een school voor vbo of mavo;
6. het uitbreiden van het aantal vbo-licenties.

Om een van deze zes voorzieningen te kunnen realiseren moet het schoolbestuur als het ware twee fasen doorlopen:

- De eerste fase is het opnemen van de gewenste voorziening in het RPO. Het schoolbestuur brengt zijn wens in, er vindt overleg plaats en de deelnemers in het RPO besluiten de voorziening in het plan op te nemen.
- Na vaststelling van het plan volgt de tweede stap. Het betrokken schoolbestuur dient de concrete aanvraag – onder overlegging van het vastgestelde RPO – in bij de minister. Die aanvraag moet ook weer vóór 1 november worden ingediend.

De minister neemt vóór 1 mei in het volgende kalenderjaar een besluit over het ingediende RPO. Voorafgaande aan dat besluit moet de minister de voorbereidingsprocedure ex de Algemene wet bestuursrecht toepassen. Dat houdt in dat de minister het voorgenomen besluit publiceert en belanghebbenden in de gelegenheid stelt hun zienswijze daarop kenbaar te maken. Met inachtneming van die zienswijze neemt de minister vervolgens een definitief besluit.

4.3 Overleg over RPO

Voordat het RPO wordt vastgesteld moet over het concept overleg gevoerd worden met:

- de schoolbesturen in de regio, die niet deelnemen in het RPO;
- de provincie;
- het bedrijfsleven voor wat betreft de positie en ontwikkeling van het vbo;
- ROC's en AOC's in de regio;
- de betrokken gemeenten.

4.4 Niet deelnemen in RPO

Een schoolbestuur kan, zoals onder 4.1. is aangegeven, afzien van deelname in een RPO. Wat betekent dit voor de mogelijkheden van het schoolbestuur om de planningsvoorzieningen buiten het RPO om te kunnen realiseren? Het schoolbestuur dat niet deelneemt in het RPO moet een alternatieve route volgen. Het schoolbestuur kan rechtstreeks de minister van OCW benaderen om toestemming te verlenen voor zo'n planningsvoorziening (artikel 72, 4^e lid WVO). Bij deze alternatieve route gelden de volgende twee beperkingen:

- Het schoolbestuur kan niet alle zes planningsvoorzieningen van het RPO via deze route realiseren. Uitgezonderd zijn:
 - het verplaatsen van een vestiging over 3 km over meer en
 - het realiseren van een nieuwe nevenvestiging.
- De deelnemers van het RPO in de desbetreffende regio moeten instemmen met de aanvraag van het betrokken schoolbestuur, dat buiten het RPO is gebleven.

5. Regeling onderwijshuisvesting

De wettelijke regeling rond het Regionaal Plan Onderwijsvoorzieningen voortgezet onderwijs staat los van de gemeentelijke zorgplicht voor de voorzieningen huisvesting onderwijs. Deze zorgplicht is uitgewerkt in de gemeentelijke verordening voorzieningen huisvesting onderwijs. Uitgangspunt van de gemeentelijke zorgplicht is dat wordt voorzien in voldoende en adequate huisvesting. Om een discrepantie tussen het RPO en de gemeentelijke zorgplicht te voorkomen is in de procedure voor het vaststellen van het RPO opgenomen dat met de gemeente overleg plaatsvindt voordat het RPO wordt vastgesteld.

Met betrekking tot het stichten van een nieuwe school en het RPO gelden de volgende regels.

5.1 *Stichten nieuwe school*

Een nieuwe school voor voortgezet onderwijs kan uitsluitend worden gesticht nadat de minister aan dit voornemen goedkeuring heeft gegeven. De bekostiging van de nieuw gestichte school door het rijk (rijkssubsidie (lumpsumvergoeding) voor het bekostigen van de exploitatie c.a. van de school) start op 1 augustus van enig jaar. Het jaar waarin de bekostiging start is afhankelijk van het moment waarop de gemeente huisvesting voor de nieuw gestichte school beschikbaar heeft gesteld. De gemeente kan de medewerking aan het beschikbaar stellen van die huisvesting niet eindeloos uitstellen. Hiervoor is in de wet de beperking opgenomen dat dit jaar uiterlijk het zesde kalenderjaar na het besluit van de minister mag zijn (artikel 66,4^e lid, WVO).

Een voorbeeld:

- een stichting heeft vóór 1 november 2009 een verzoek tot stichting van een school bij de minister ingediend;
- minister neemt voor 1 mei 2010 een positieve beslissing op dat verzoek;
- als het schoolbestuur vóór 1 augustus 2010 heeft aangetoond dat het college van B&W per 1 augustus 2011 huisvesting beschikbaar kan stellen, vangt de rijksbekostiging aan met ingang van 1 augustus 2011.

Het schoolbestuur is zodoende voor de start van de school afhankelijk van de bereidheid van de gemeente op enig tijdstip huisvesting beschikbaar te stellen.

5.2 *Het RPO*

De wet schrijft voor dat – alvorens de gezamenlijke schoolbesturen het RPO vaststellen – de samenwerkende schoolbesturen over het concept overleg voeren met de desbetreffende gemeente of gemeenten binnen de regio van het RPO.³ Dat overleg moet gericht zijn op het bereiken van overeenstemming. Ontbreekt overeenstemming dan moet een geschillenprocedure de ontstane impasse doorbreken. Op basis van de in het parlement gevoerde discussie kan geconcludeerd worden dat de gemeente bij het beoordelen van een ontwerp RPO zich primair dient te richten op gevolgen voor de huisvesting.

De samenwerkende schoolbesturen en het college van B&W bepalen in overleg de procedure van het te voeren “op overeenstemming gericht overleg”. Van die vast te stellen regeling dient de geschillenprocedure deel uit te maken. Partijen kunnen dat aspect dus zelf invullen. Bijvoorbeeld ad hoc een geschillencommissie instellen of gebruik maken van de diensten van een bestaande (landelijke) geschillencommissie.

Voor een tweetal voorzieningen uit het RPO – verplaatsing van een vestiging over 3 km of meer en de realisering van een nieuwe nevenvestiging – gelden voor wat betreft de start van de bekostiging door het Rijk en beschikbaarstelling van huisvesting door de gemeente dezelfde regels als hierboven aangeduid onder “Stichten nieuwe school” (paragraaf 5.1).

³ Artikel 72, 2^e lid sub aa WVO.

6. Dislocaties en (tijdelijke) nevenvestigingen

In het voortgezet onderwijs was het niet ongebruikelijk, dat scholen – veelal vanwege huisvestingsperikelen – een of meer dislocaties stichtten. Daartoe konden zij zelfstandig beslissen, mits de dislocatie binnen een afstand van 3 km van de hoofdvestiging gerealiseerd werd. Volstaan kon worden met een melding aan CFI dat op enig adres met een dislocatie zou worden gestart.

Vanaf 1 augustus 2008 is het niet meer mogelijk een dislocatie te starten. De op 1 augustus 2008 bestaande dislocaties moeten vóór 1 augustus 2013 zijn omgezet in een (tijdelijke) nevenvestiging. Heeft deze omzetting niet plaatsgevonden dan verliest het schoolbestuur in principe voor deze dislocatie de bekostiging. Dit betekent dat het schoolbestuur – om de dislocatie als voorziening ook na 1 augustus 2013 in stand te kunnen houden – vóór 1 augustus 2013 van de minister van OCW toestemming moet hebben gekregen voor het omzetten van de dislocatie in een nevenvestiging of tijdelijke nevenvestiging. Daarbij wordt in de WVO het volgende onderscheid gemaakt:⁴

- bevindt de dislocatie zich binnen een afstand van 3 km van een hoofd- of nevenvestiging van de school dan vindt omzetting plaats in een tijdelijke nevenvestiging als de tijdelijke nevenvestiging niet langer dan 15 jaar dienst hoeft te doen. Bij het indienen van het verzoek tot het omzetten van een dislocatie in een tijdelijke nevenvestiging moet een verklaring van de gemeente worden toegevoegd, waaruit blijkt dat de gemeente de benodigde huisvesting ter beschikking zal stellen. Is de dislocatie langer dan 15 jaar noodzakelijk dan wordt de dislocatie omgezet in een nevenvestiging. Het criterium van 15 jaar is niet opgenomen in de WVO, maar in de toelichting op de WVO en in de 'Regeling voorzieningenplanning VO'.
- bevindt de dislocatie zich op een afstand van 3 of meer km dan vindt – met toestemming van de minister – omzetting plaats in een permanente nevenvestiging.
- de nevenvestiging wordt aangemerkt als een zelfstandige onderwijslocatie waarop leerlingen worden ingeschreven; het voortbestaan van deze locatie is dus niet afhankelijk van de ontwikkeling van het aantal leerlingen op de hoofdvestiging.

In de praktijk heeft menige school een dislocatie binnen 3 km van de hoofd- of nevenvestiging opgericht met het oogmerk die dislocatie permanent te laten bestaan. Een omzetting van een dislocatie in een tijdelijke nevenvestiging strookt niet met de beoogde permanente status van de desbetreffende huisvestingsvoorziening.

In de toelichting op de beleidsregel (zie voetnoot 4) is aangegeven, dat dit dilemma als volgt kan worden opgelost. Het schoolbestuur:

- besluit tot opheffing van de dislocatie;
- start gelijktijdig met een nieuwe nevenvestiging, nadat het schoolbestuur via de procedure van het RPO daarvoor toestemming heeft gekregen van de minister van OCW.

Daarbij moet wel in de gaten gehouden worden dat via dat RPO ook het afsluitend onderwijs dat op de oude dislocatie werd gegeven voor de nieuwe nevenvestiging wordt geregeld. In principe moet het afsluitend onderwijs op de nieuwe nevenvestiging overeenstemmen met het afsluitend onderwijs dat aan de dislocatie verzorgd werd.

Wat betekent de wetswijziging voor de gemeente in relatie met het bekostigen van de voorzieningen huisvesting onderwijs? In de modelverordening 'Voorzieningen huisvesting onderwijs' is naast het begrip 'nevenvestiging met spreidingsnoodzaak' en 'nevenvestiging zonder spreidingsnoodzaak' ook het begrip 'dislocatie' opgenomen.

Zowel het begrip 'nevenvestiging met spreidingsnoodzaak' als 'nevenvestiging zonder spreidingsnoodzaak' zijn per 1 augustus 2008 in de WVO vervallen en vervangen door één omschrijving, t.w. 'nevenvestiging'. Op dit punt wordt er in de WVO dus geen onderscheid meer gemaakt. Op grond van het overgangsrecht blijven bestaande nevenvestigingen met spreidingsnoodzaak echter aanspraak houden op hun extra personele bekostiging zolang zij aan de voorwaarden daarvoor voldoen. Zie artikel III, lid 8 van de Wet van 11 juli 2008 tot wijziging van onder meer de Wet op het voortgezet onderwijs ter modernisering, vereenvoudiging en beperking van de wettelijke regels over de voorzieningenplanning bij scholen (Staatsblad 296, 11 juli 2008). Het ligt daarom voor de hand om voor de huisvesting deze bestaande nevenvestigingen met

⁴ Voorschriften inzake de omzetting van dislocatie naar (tijdelijke) nevenvestiging zijn vastgelegd in de "Beleidsregel bekostiging als nevenvestiging of als tijdelijke nevenvestiging van dislocaties voortgezet onderwijs" d.d. 21 januari 2009.

spreidingsnoodzaak ook als zodanig te blijven beschouwen. Er zullen echter nooit meer nieuwe bijkomen.

De dislocatie als voorziening huisvesting onderwijs is altijd bedoeld geweest als een voorziening die noodzakelijk is als aanvullende huisvesting, onafhankelijk van de vraag of de dislocatie langer of korter dan 15 jaar noodzakelijk was. Dit uitgangspunt van aanvullende huisvesting blijft in de modelverordening gehandhaafd.

Desondanks moet de gemeente rekening houden met een verschil in uitwerking voor de voorzieningen huisvesting onderwijs tussen het omzetten van een dislocatie in een tijdelijke nevenvestiging of een nevenvestiging:

- Het omzetten van een dislocatie in een tijdelijke nevenvestiging kan worden gezien als het voortzetten van het gemeentelijk huisvestingsbeleid. Op het moment dat de hoofdvestiging voldoende capaciteit heeft voor het huisvesten van alle leerlingen wordt de dislocatie / tijdelijke nevenvestiging overbodig en is dus niet meer voor de betreffende school noodzakelijk. Om de discrepantie tussen de WVO en de gemeentelijke verordening te voorkomen kan worden overwogen om in de verordening onder begripsbepalingen ook het begrip 'tijdelijke nevenvestiging' voor de scholen voortgezet onderwijs op te nemen. Het opnemen van het begrip 'tijdelijke nevenvestiging' heeft ook gevolgen voor de gehanteerde omschrijvingen in de bijlagen I tot en met V.
- Het omzetten van de dislocatie in een nevenvestiging in het kader van de WVO blijft niet zonder gevolgen voor de gemeente in het kader van de voorzieningen huisvesting onderwijs. De nevenvestiging functioneert onafhankelijk van de hoofdvestiging, ook als de hoofdvestiging voldoende capaciteit heeft voor het huisvesten van alle leerlingen. Dit betekent dat de gemeente de zorgplicht voor de huisvesting van de nevenvestiging blijft houden, óók als de hoofdvestiging in leerlingenaantal terugloopt. De nevenvestiging wordt in zo'n situatie dus niet als overbodig aangemerkt voor de betreffende school.

Een ander gevolg van de wetwijziging is dat de leerlingen op een hoofdvestiging, nevenvestiging en tijdelijke nevenvestiging per locatie worden geregistreerd. Er wordt zodoende ook per locatie een teldatumformulier ingediend resp. een opgave van het aantal leerlingen aan BRON verstrekt. In het geval van een tijdelijke nevenvestiging is het hierdoor voor de gemeente lastiger vast te stellen of de hoofdvestiging voldoende capaciteit heeft voor het huisvesten van alle leerlingen. Om dit 'probleem' te ondervangen kan de gemeente voor het berekenen van de ruimtebehoefte de volgende stappen zetten:

1. vaststellen capaciteit en ruimtebehoefte hoofdvestiging;
2. vaststellen verschil tussen capaciteit en ruimtebehoefte hoofdvestiging;
3. vaststellen of sprake is van leegstand in hoofdvestiging;
4. vaststellen capaciteit en ruimtebehoefte van de tijdelijke nevenvestiging, waarbij voor het berekenen van de ruimtebehoefte geen rekening wordt gehouden met een vaste voet, dus uitsluitend aantal leerlingen x m² bvo per leerling en de gemeente niet méér huisvesting beschikbaar hoeft te stellen dan nodig is voor de 'overloop' van de hoofdvestiging.

Wordt op basis van deze berekeningen vastgesteld dat de hoofdvestiging ruimte heeft voor het huisvesten van leerlingen dan kan de gemeente de capaciteit van de tijdelijke huisvesting verminderen of zelfs op '0' zetten.

Bij een nevenvestiging speelt deze problematiek niet, omdat de huisvestingscapaciteit en ruimtebehoefte van hoofdvestiging en nevenvestiging onafhankelijk van elkaar worden bepaald. Zoals eerder gesteld heeft daling van het aantal leerlingen op een van de locaties (hoofd- of nevenvestiging) wel invloed op de capaciteit van de hoofd- of nevenvestiging, maar ontstaat er leegstand conform de uitgangspunten van de verordening. Het vervallen van het onderscheid tussen 'nevenvestiging met spreidingsnoodzaak' en 'nevenvestiging zonder spreidingsnoodzaak' en het omzetten van een dislocatie in een nevenvestiging heeft de volgende gevolgen voor het vaststellen van de ruimtebehoefte: Voor de bestaande 'nevenvestiging met spreidingsnoodzaak' wijzigt er niets: die houdt aanspraak op een vaste voet van 550 m² BVO. De nevenvestiging en de tijdelijke nevenvestiging hebben geen aanspraak op een vaste voet.

Het is aan de gemeente om in het kader van het 'op overeenstemming gericht overleg' rond het RPO kenbaar te maken of wordt ingestemd met het omzetten van een dislocatie in een tijdelijke nevenvestiging resp. een nevenvestiging resp. hoe de gemeente deze omzetting beoordeelt in het kader van de voorzieningen huisvesting onderwijs.